

Nr 79.

Av herrar **Gustafson** i Dädesjö och **Persson** i Växjö, om viss ändring i gällande grunder för ersättning för deltagande i släckning av skogseld.

Med stöd av paragraf 25 i lagen om förekommande och släckning av skogseld har Kungl. Maj:t i kungörelse förordnat, att av statsmedel må ersättning utgivas för deltagande i släckning av skogseld. Sådan ersättning kan utgå dels för uppkomna skador på kläder och redskap m. m. och för under släckningsarbetet ådragna kroppsskador, dels ock för deltagande i själva släckningsarbetet för tid utöver de första timmarna. Denna sistnämnda ersättning må ej utgöra högre belopp än i orten gällande grovarbetarlön. Har någon genom deltagande i släckningsarbete gått miste om arbetsförtjänst varav han och hans familj varit i trängande behov eller arbetet varit särskilt betungande, skall skälighetsgraden prövas och hänsyn jämväl tagas till vederbörandes ekonomiska förhållanden.

Förslag till ersättning skall avgivas av brandfogden till länsstyrelsen, som prövar förslaget och fastställer dess storlek. Klagan över länsstyrelsens beslut må ej föras.

Denna av Konungen meddelade bestämmelse för ersättnings utgående vid deltagande i släckning av skogseld har ofta i tillämpningen visat sig medföra avsevärda orättvisor. Då det uppenbart måste betraktas som en allmän medborgarplikt att på order deltaga i släckningsarbete, kunna inga invändningar göras mot att sådant deltagande i allmänhet skall ske utan ersättning under de första åtta timmarna. Uppgörandet av förslag till ersättning för den överskjutande tiden vållar emellertid brandfogdarna stora svårigheter, och beräkningsgrunderna bliva ofta mycket varierande och ge rum för starkt subjektiva bedömanden. Det torde icke vara ovanligt att ersättningarna mycket starkt variera beroende på vederbörandes arbetsinkomst, som ju ofta kan vara bestämd av tillfälligheter. Sålunda kan t. ex. en jordbrukare få nöja sig med en lägsta ersättning enligt grovarbetarnormen, medan sonen i huset, som har ackordsarbete vid en torvmosse eller annan hög säsonginkomst, kan tillerkännas 2 à 3 gånger så hög ersättning. Bestämmelserna ha, enligt vad som erfarits, också tolkats så, att arbetslös, som uppbär fattigvårds- eller arbetslöshetsunderstöd, icke anses berättigad till någon ersättning alls.

I de trakter där täta inkallelser för släckningsarbete måst företagas,

ha dessa ojämna och godtyckliga ersättningar vållat mycken irritation och även berett brandfogdarna avsevärda obehag. En menlig inverkan på den nödvändiga hörsamheten och disciplinen hos släckningsmanskaper har i följd härav på flera håll kunnat konstateras. Det torde vara angeläget att avlägsna dessa onödiga irritationsanledningar. Vi anse att uppfattningen om släckning av skogseld som en allmän medborgarplikt ytterligare bör understrykas. Bestämmelsen om åtta timmars ersättningsfritt deltagande bör kvarstå, medan ersättningen därutöver torde böra bestämmas lika för alla oavsett vederbörandes arbetsinkomst eller ekonomi och icke understiga i orten gällande avtalsreglerade grovarbetarlön. Ett uttalande av riksdagen i enlighet härmed torde icke rubba det för nästa budgetår äskade anslaget. Snarare torde en lika för alla till beloppet bestämd ersättning minska statens utgifter för ändamålet.

Med stöd av det anförda vilja vi härmed föreslå,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t uttalar sig för att ersättning för deltagande vid släckning av skogseld må utöver de första åtta timmarna utgå med ett lika för alla per timme beräknat belopp, dock ej understigande i orten gällande avtalsreglerad grovarbetarlön.

Stockholm den 17 januari 1944.

Hjalmar Gustafson,
Dädesjö.

Fritz Persson.
